

но напълно на повърва и ~~хълхи~~ така си остана неястно за него какво прави въ
Русия неговия синъ. Той бъше чуденъ въ това отношение човекъ ~~за~~ чудо доверчивъ
къмъ
депата си добъръ баща готовъ да удоветвори всичкитѣ имъ желания, ~~хххххххххх~~ кога-
то къмъ чуждитѣ хора бъше тъкмо обратното: хитъръ и извънредно предпазливъ. Денъ
та си той смяташе кой знае защо за много умни и никога не се съмнѣваше че тѣ
иматъ лоши качества или струватъ по-малко отъ другите и просто бъше уверенъ
слѣпо че тѣ сѫ толкова такива за да нѣматъ нужда отъ никакъвъ чуджъ умъ ~~хххххххххх~~
Федълъндръвъ бил да ги напъства и възпитава въ тѣхния животъ. Такива самонаде-
ни хора създаватъ по-вечето лоши синове и ~~хълхи~~ не отъ глупостъ не вичдатъ
какви сѫ депата имъ, ами просто се оказватъ съвсемъ слепи въ това отношение.

Стенко още като дете се отличаваше съ умъ споредъ чорбаджи Вълка, умъ гъвкавъ буденъ и хитъръ. Тукъ наистина имаше нещо такова: Станко не бъше глупавъ но съ съвършено неостановенъ характеръ, или по-точно единъ отъ тия хора които стават за всичко базъ самитъ тъ да сж нещо, Въ каквато щете среда да го турнете той тозъбъ часть ще се присособи и почувства като риба въ вода. Той ще научи много скоро всичко което изисква тая среда, запото е възприемчивъ, но поставеше го въ друга решително ще забрави онова което е научилъ въ първата. Тия хора се разглатъ празни като тенекияни кутий, които се пълнятъ споредъ случая съ всичко. ~~Така също и хитъръ~~ Самољубиви ~~хитъръ~~ Иначе сж ~~хитъръ~~ до болезностъ, чувствителни даже и сантиментални натури при това хитри и мазни и често големи лъжци и хвалиръцковци.

Въ гимназиона Статко спечели доверието на гърките учители учеше се добре и от тамъ излезе пълъ гъркъ. Въ противоположностъ на Груйо той се ползваше съ уважението на цялия градъ, като подвиженъ и порядаченъ човекъ. Дружеше съ чер-баджийскитѣ леща на гъркоманитѣ, посещаваше тѣхните домове навредъ съ успехъ и похвали. - Машалаа киръ Вълковиди че си отхранилъ такъвъ образованъ синъ-каф-ваха Пловивскитѣ турча и гъркомани. и на стария Вълко не му осатавише нищо ос-венъ да се радва. - Всъко дърво за една и съща работа не става-онговарише мъдръ чорбалжията зато следъ похвалитъ му за една синъ следваха съкаленията за другия.

Веднажъ обаче се изгубиха двета гроша и единъ руски империалъ отъ ковчежето. Чорбалдията ги търси, руга слугитѣ разпитва синоветѣ, рови навсѣкаде но паритѣ както си бѣха сгънати въ единъ пошъ потънаха въ дънъ земя. Вечерта когато седнаха на софата отъ джоба на Станко се извалѣха грошови и съ тѣхъ и падна и империалъ на иергата. Вълко се задоволи съ мъмране и съвети къмъ син-